

ARR P1-1100

Bibliotheca
Universitatis
Tartuensis

A/l. „Helge'ga“ Saaremaale
viidud ja seal eluga pääse-
nud mobiliseeritute

Tänu- jumalateenistus

Tallinna Jaani kirikus
26. okt. 1941 kell 16.00

Jullus: praost A. Täheväli
Liturgia: õp. R. Kiviranna
Orelil: organist J. Varandi

Jumalateenistusi kaunistab Tallinna Omakaise
orkester prof. J. Vaks'i juhatusel

Kui Jehoova ei oleks olnud meiega,
kui inimesed tulid meie kallale – siis
oleksid veed meid uputanud, siis oleksid
ülbed veed läinud üle meie hingele.
Tänu olgu Jehoovale! Ps. 124.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

657705380

I

Omal viisil. 217.

Kiida nüüd Issandat, minu süda! Ma kiidan teda surmani: Kuni mul elu on, tahan teda Ma kõrgeks kiita alati! Kes ihu loond ja hingē ka: Kiidetud olgu lõpmata! Halleluuja, halleluuja!

Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb, Kel Jumal abiks Siionist, Kellel usk südame põhjas põleb, Ja kellel kaljuks Jeesus Kristi! Kes teda päästjaks tunnistab, Seda ta armust õnnistab! Halleluuja, halleluuja!

Kes iial kõverust kannatavad, Ta neile ikka õigust teeb! Näljased tema käest toitu saavad, Kõik mis neil eluks tarvis läeb. Ta süüta vanõid lahti teeb, Ta süda ikka armust keeb. Halleluuja, halleluuja!

Aga kes jumalavallatumad, Need tõukab tema tagasi, Hukka ta saadab, kes nurjatunud, Nad kõidab kinni koõuni. Issand on väõev kuninõas, Siioni linna varjamas. Halleluuja, halleluuja!

II

Viisil Oh anna tuhat keelt sa mulle. P. 141.

Kui kokkatiivul oled kannud Meid, Issand, oma armuõga, Meil palju varaks oled annud, — Kuid kallim kõiõgest isamaa, See oma maa, kuldkodupind, Mis vabaks ostnud verehind.

Kuis tuuled, tormid ahastanud On teda ristil raske-
mal, Kui palju ta on kannatanud Just viimselt võõra
surve all — Kus õelus hävitama nõus On olnud teda
toores jõus.

Kuid Sina, Issand, õhendasid, Mis muidu oli lahku-
mas, Sa venna vennal õhendasid, Et õhisjõud on juur-
dunud: Ja see on teinud kanõel kãel Nii otsa viimsel
vaenu vãel'.

Núüd seisame sääil suures ilmas Kui rahvas oma
jala pääil. Sest, Issand, tánu pisar silmas, Sind kiidab
kindel laulu háäl: See pole mitte meie töö, Su arm, see
murdis mure töö!

Me maa on vaba, vabaks jäägu Ta sinu helde hoiu
all, Ka vaimu poolest vabaks saagu Ta tõe helgil
heledal: Nii, Issand, kaitsku meie maad Su koikatiivad
vägevad.

III

Viisil: Ühte asja ihkan üle kõige. P. lisa 31.

Tuhat tánu, Issand, sulle toome Sinu abi, armu eesti;
Kiidulaulusid me sulle loome, Et meid päätsid háda
käest. Meid ka edaspidi hoia, kaitse! Meie kodumaa
ja kolle, õitse! Juhatagu eluvoos Usk ja armastus
meid koos!

IV

Surmasaanute mälestuseks.

Omal viisil. P. lisa 118.

Jumal, Sull' liigemal' Ihkab mu vaim; Üles siit vae-
vaóóst Kannab mind aim. Kasvab mu ahastus, Ainult
üks laul mu suus: Jumal, Sull' liigemal' Ihkab mu vaim!

Kui tee ka vaevane, Mis káia mul, Vjib see mind
ometi Liigemal' Sull', Inqlid mind armsasti Kutsuvad
taevasse. Jumal, Sull' liigemal' Ihkab mu vaim!

V

Viisil: Oh võta mind, mu Jumal. P. lisa 85.

Maailma himu kustus Kui udusse, Uus ilu taevast
paislis Mu vaimusse. Núüd pühkmeteks ma arvan Ta
rõõmud kõik Ja silmad sinna tõstan, Kus sinu riik.

Mu oma mõte vaikib, Oõ kustumas. Silm uues õn-
nes läigib Núüd Jumalas. Siis võta mind ja saada Uut
eluteed — Ei karda enam süda Ka keset oód.

I

Omal viisil. 217.

Kiida nüüd Issandat, minu süda! Ma kiidan teda surmani: Kuni mul elu on, tahan teda Ma kõrgeks kiita alati! Kes ihu loond ja hinge ka: Kiidetud olgu lõpmata! Halleluuja, halleluuja!

Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb, Kel Jumal abiks Siionist, Kellel usk südame põhjas põleb, Ja kellel kaljuks Jeesus Kristi! Kes teda päästjaks tunnistab, Seda ta armust õnnistab! Halleluuja, halleluuja!

Kes iial kõverust kannatavad, Ta neile ikka õigust teeb! Näljased tema käest toitu saavad, Kõik mis neil eluks tarvis läeb. Ta süüta vangid lahti teeb, Ta süda ikka armust keeb. Halleluuja, halleluuja!

Aga kes jumalavallatumad, Need tõukab tema tagasi, Hukka ta saadab, kes nurjatunud, Nad koidab kinni koguni. Issand on vägev kuningas, Siioni linna varjamas. Halleluuja, halleluuja!

II

Viisil Oh anna tuhat keelt sa mulle. P. 141.

Kui koikatiivul oled kannud Meid, Issand, oma armuga, Meil palju varaks oled annud, — Kuid kallim kõigest isamaa, See oma maa, kuldkodupind, Mis vabaks ostunud verehind.

Kuis tuuled, tormid ahastanud On teda ristil raske- mal, Kui palju ta on kannatanud Just viimselt võõra surve all — Kus õelus hävitama nõus On olnud teda toores jõus.

Kuid Sina, Issand, ühendasid, Mis muidu oli lahku- mas, Sa venna vennel lähendasid, Et ühisjõud on juur- dunud: Ja see on teinud kangelt käel Nii otsa viimsel vaenu väel.

Nüüd seisame säääl suures ilmas Kui rahvas oma jala päääl. Sest, Issand, tãnu pisar silmas, Sind kiidab kindel laulu hää! See pole mitte meie töö, Su arm, see murdis mure õõ!

Me maa on vaba, vabaks jäägu Ta sinu helde hoiu all, Ka vaimu poolest vabaks saaugu Ta lõe helgil heledal: Nii, Issand, kaitsku meie maad Su koikatiivad vägevad.

III

Viisil: Ühte asja ihkan üle kõige. P. lisa 31.

Tuhat tãnu, Issand, sulle toome Sinu abi, armu eesi; Kiidulaulusid me sulle loome, Et meid päästsid häda käest. Meid ka edaspidi hoia, kaitse! Meie kodumaa ja kolle, õitse! Juhatagu eluvoos Usk ja armastus meid koos!

IV

Surmasaanute mälestuseks.

Omal viisil. P. lisa 118.

Jumal, Sull' liigemal' Ihkab mu vaim; Üles siit vae- vaõõst Kannab mind aim. Kasvab mu ahastus, Ainult üks laul mu suus: Jumal, Sull' liigemal' Ihkab mu vaim!

Kui tee ka vaevane, Mis käia mul, Vjib see mind ometi Liigemal' Sull', Inglise mind armsasti Kutsuvad taevasse. Jumal, Sull' liigemal' Ihkab mu vaim!

V

Viisil: Oh võta mind, mu Jumal. P. lisa 85.

Maailma himu kustus Kui udusse, Uus ilu taevast paisiis Mu vaimusse. Nüüd pühkmeteks ma arvan Ta rõõmud kõik Ja silmad sinna tõstan, Kus sinu riik.

Mu oma mõte vaikib, Õõ kustumas. Silm uues õn- nes läigib Nüüd Jumalas. Siis võta mind ja saada Uut eluteed — Ei karda enam süda Ka keset õõd.

